

Vattnets skepnad

Jag minns en tid, då vågornas kraft slog hårt.

Våra båtar; för små för att stå emot.

Hur vi kämpade mot strömmens alla hot,

för att försvara det som vi ansåg vårt.

Med tiden nådde vi lugnare vatten,

där brytande vågor blev till dyningar;

vi flöt långsamt fram, mot nya gryningar,

och med större mod, så mötte vi natten.

Jag ser tillbaka på den resa vi gjort;

minns de forsar och stenar vi passerat;

stunder förankrade, i gamla vanor.

Allt det, nu bakom oss, förflutet så fort,

med sorger och lyckor, tydligt markerat.

Och floden flyter på, i sina banor.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Torbjörn Skogsberg med Poeter.se id #154735 innehar upphovsrätten